76de Jaargang — Nº 12

Zaterdag 22 Maart 1930

AANKONDIGINGEN.
Prijs per regel ..... fr. 1.00
Tusschen Allerlei- in Provincie nieuws ..... fr. 2.00
Doodbriefjes en doodsberichten ..... fr. 3.00
Kleine Aankondigingen :
Van 1 tot 4 regels ..... fr. 2.50
Elke regel meer ..... fr. 0.50
Voor meer dan 6ên inlasseeking, prijs volgens akkoord.

Alle aankondigingen en mededeelingen moeten ons toekomen voor Donderdag middag.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

BUREEL EN DRUKKERIJ
Drukkerij COLLEE
Kleine Markt
TONGEREN
Postcheckrekening n. 54
Telefoon 12

Abonnementsprijs : fr. 12.50 per jaar.
Vooraf betaalbaar.
30 centiemen het nummer.

Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen, moeten franco gedaan worden aan den uitgever.

Verkoop van verboden wapens.

Een bijzondere commissie uit de Kamer, gelast met het onderzoek der begrooting van rechtswezen, heeft zich bezig gehouden met het vraagpunt, dat ten zeerste de openbare aandacht trekt ; en in zijn verslag, namens de commissie uitgebracht, wijst M. roncelet er verscheidene bladzijden aan.

De commissie heeft dà aandacht van de Regeering willen vestigen op het stijgend gevaar van het vrij en ongecontroleerd verkoopen van verboden wapens, en zij op drukken dat de Regeering maatregelen zou treffen.

De minister van Justicie, op eene hem in de commissie gestelde vraag, zegde dat een algemeen ontwerp van de Regeering op de handel in en het dragen van wapens in de Kamer werd behandeld op 23 December 1920 en aangenomen op 12 Januari 1921.

Tot aanvrage werd in den Senaat geen verslag ingediend.

Terecht moet de achtbare verslaggever uitschijnen hoe moeilijk sommige hervormingen, die achtans dringend noodzakelijk zijn, aangenomen worden.

Iedereen weet, en men kan het elken dag zien, dat de verbouwen wapens en inzonderheid de revolvers, het wapen dat bij alle drama's zijn rol speelt, vrij en ongecontroleerd verkocht worden.

Evoor de misdaad was de moordenaar, in den nabij gelegen winkel het moordtuig gaan koopen. Dat loopt men bijna iederen dag aan het slot van een verhaal over een revolverdrama.

M. Poncelet haalt in zijn verslag een paar van die drama's aan : de jonge student van Luik, die zijn professor neerschoot ; die andere student te Brussel, die een revolver gaat koopen en daags nadien in koelen bloede de vrouw van zijn professor neerschiet.

En wat doet men, telkens als men zich tegenover een dezer drama's bevindt ? De politie doet haar onderzoek, spoort de herkomst van het moordtuig op, maar noch wordt uegene die het heeft verkocht vervolgd, verhaft in onze wetten geen enkele bepaling is die toelaat hem te vervolgen.

* * *

De verslaggever noemt dit onze betreurenswaardige leemte in onze wetgeving, en men kan heel goed deze meening uitdrukken, zonder daarom van radicale maatregelen opnieuw den verkoop van vuurwapens, zoodat het totaal verbod van verkoop, pardiegaanger te zijn.

Overigens het in eene kwestie die nu sedert bijna een halve eeuw het voorwerp der bekommernis van de opeenvolgende besturen uitmaakt.

Reeds in 1896, had de Regeering, getroffen door de wanordelijkheden in sommige deelen van het land, aan de kamer een wetsontwerp voorgelegd waarvoor het verkoopen en fabrieken van oorlogswapens en andere gevaarlijke voorwerpen aan controlemaatregelen werden onderworpen. In de Commissie werd daarover beraadslaagd en een gunstig verslag werd over het ontwerp uitgebracht ; daar kwam echter niets van in huis ; het ontwerp vervielt door de Kamerontbinding van 1892.

In 1905 kwam de zaak terug te berde en in zijne memorie van toelichting zegde de toenmalige Minister van Justicie, de Heer Van den Heuvel :

« Het dragen van den revolver is op onrustbarende wijze toegenomen. Ontelbaar zijn de misdadigers en wanbedrijven waarvan dat wapen het plegen mogelijk en de gevolgen erger maakte. De revolver die steeds de veiligheid der personen bedreigt levert in tijden van beroering een ernstig gevaar op voor de openbare orde. De zorg voor de sociale veiligheid eischt dringend dat in dien toestand worde voorzien. Het is volstrekt noodig er toe te komen dat de eerste de beste niet zoo licht zich een zakpistool en andere nog kunnen aanschaffen ».

Welnu, ondanks deze noodkreet kwam er van het wetsvoorstel Van den Heuvel alvenmin iets in huis als van het vorige. Het verviel op zijn beurt door de Kamerontbinding van 1912.

In 1913 werd het ontwerp terug voorgesteld door den heer Carton de Wiart, minister van Justitie ; de gebeurtenissen van 1914 kwamen het echter in den weg staan. In 1920 werd het vraagstuk hervat door den heer Vandervelde en het kwam ten slotte ter behandeling in de Kamer waar het goedgekeurd werd ter vergadering van 12 Januari 1921.

Het werd aan den Senaat overgemaakt, die het, zooals we hooger schreven, nog niet heeft onderzocht.

En hoeveel beter passen op onzen tijd de overwegingen, die minister Van den Heuvel over 27 jaar maakte en hoeveel meer bekommernis vraagt in onzen tijd de verzekering der openbare veiligheid niet ?

Tegenover het aandringen dat langs alle zijden uiting vindt tegenover de talrijke aanslagen waarvan wij dagelijks het relaas in de bladen kunnen lezen, drukte de commissie den wensch uit en de hoop, dat het ontwerp onverwijld worde onderzocht en goedgekeurd.

Die hoop en die wensch worden zeker door de opeenvolgende dreigwijze gedeeld, met het vurig verlangen dat eindelijk deze zaak vanwege het Parlement de passende oplossing zou vinden.

Zedenbederf

De huidige samenleving biedt een weinig opbeurend schouwspel aan. In de wereld door den verschrikkelijken oorlog ontredderd, is 't zedelijk evenwicht op verre na niet hersteld. Al de standen van hoog tot laag, zijn bedut op stoffelijk genot ; maar één doel schijnt hoed 't leven gericht, naar plezier. De gemakkelijkheid waarmee ma schier algemeen geld gewonnen wordt, heeft niets voorgeschreven ten zij de buitensporige gemakkelijkheid waarmee het verteerd wordt ; niet de algemeene welstand werd erdoor bevorderd, maar wel de immer sterkere drang naar ongeregeld welhaan, de steeds groote behoefte aan wulpschheid van allen aard, een koorts van zinnelijkheid die ons aan de slechtste tijdvakken der geschiedenis herinnert. En alles spaart aanen om dien zekelijken toestand te bestenligen en te verscherpen : het tooneel, de cinema, de letterkunde, de dassen, de schaamteloze moden waarvan de vrouw zich gedwee onderwerpt, de opleiding der jeugd, tot zelfs de meest gewaagde leerstelsels die al de overtreedingen der eerbetelijke zedenleer trachten goed te plaatsen.

Wij leven en ademen als in een dampkring van verderf ; besliet mogen wij het woord van den H. Apostel Johannes herhalen : « Mundus totus in maligno positus est. Heel de wereld is overgeleerd aan de machten van het kwaad ».

Ontsteld door zulk een ellendig schouwspel, vragen de klaarziende geesten zich af waar de maatschappij heengaat.

Indien zij geen andere richting neemt, staat 't heelemaal buiten kijf dat zij voortijdig naar de ondergang, niet enkel naar zedelijk verval, maar ook naar inzinking op stoffelijk gebied, waar ontkrachting en dood.

De groote zedenwetten zijn immers een onderdeel van de natuurwetten, en de natuur kan hare voorschriften niet straffeloos laten overtreden : vroeg of laat worden zij, die de hoofdwetten der zeden- en natuur leer uitdagend met de voeten treden, door verschrikkelijke straffen uit hun dwaasheid tot de gezonde rede teruggeroepen.

Die straffen vallen neer op de enkelingen die zaak, door jarenlang lijden, door een geknakt leven, of door een schandelijken en voorbarigen dood, de buitensporigheden waarvan zij zich hebben overgeleverd moeten uitboeten.

Die straffen vallen ook neer op de familien, die de allerzeerste plichten van het huwelijk schenden. Stekebland moet men zijn, ora niet te zien welk onheil plichtvergeten echtgenooten, onder het bedrieglijk voorwendsel van meer welstand, op hun kinderbozen haard doen neerkomen.

De Paus en de Opvoeding der Jeugd.

Miskenning van het ouderlijk gezag. De verantwoordelijkheid der ouders. — De gevaren van de slechte lezing.

Z.H. de Paus heeft eene afvaardiging ontvangen van de geestelijkheid der verschillende parochies van Rome, samen de eaatenpenitentiarien. Hij heeft hun een rede toegesteund, waarin hij eenige raadgevingen deed aangaande hun taak van prediking of apostolaat gedurende den Vasten waarin zij 't heeft bijgewoond :

Wij moeten u twee ganschelijk bijzondere aanwijzingen doen. Beide betreffen het zeer urgentige vraagstuk van de opvoeding der jeugd en van de verantwoordelijkheid der Kerk in die aangelegenheid. De eerste aanzeeling betreft een groot kwaad een dwaling welke wij gedurig meer verwezenlijkt zien en welke, men moet het beklemmen, grootendeels van over zee is gekomen. Deze dwaling bestaat in het aftaan van rechten en plichten van bewaking door de ouders op de jongelingen en de jonge dochters, zoodat dezen mogen gaan waar het hun beliefft, op hen uur dat hun beliefft, zonder het minste toezicht vanwege vader en moeder. Nog meer, de kinderen zoeken zoodanig hun gedrag buiten het toezicht van vader en moeder te houden, dat zij dezen aanmoedigen onder de benaming van « lastig reisgezel ». Dat is zoo waar, dat jongelingen en jonge dochters met elkaar samenkomsten beraamden onder de vermelding : « zonder reisgezel », dit wil zeggen zonder vader of moeder.

Men zou niet geloven, vooral in de katholieke landen, die de zaave van het gebod en van de openbaring hebben, dat de kinderen tot zulke miskenning kunnen komen van het onderlijk gezag, en dat de ouders op zulke manier de vreeselijke verantwoordelijkheid afschuddes welke zij tegenover hun kinderen hebben. Het gevolg van dit groot kwaad is, dat de kinderen alles verbloed jegens hun oudera verliezen.

De Paus zegde nog dat hij veel voorbeeldeu gezien en gehoord heeft van die grove dwaling, zo'fs en vooral vanwege heel jonge kinderen.

Inzake de tweede aanbeveling, waarmee hij heel bijzonder houdt, heeft de Paus de aandacht van de predikanten gevrokken op de gevaren welke de slechte lezingen voor de jeugd opleveren. Er bestaat een ganache uitstalling van een gevaarlijke en oneerbidige pers, niet alleen jegens God, maar ook tegen de menschelijke natuur en welke voormanelijk kwaad berokkent aan de jeugd, die zulke groote behoefte heeft aan doelmatige bescherming en beheezaamheid.

De H. Vader heeft er op gewezen, bij het lezen van een katalog fascistische uitgaven ten gerieve der jeugd, dat hij er boeken in aangetroffen had welke volstrekt af te keuren zijn, en dat zulks hem veel verdriet heeft aangedaan, daar deze maatschappij van fascistische uitgaven algemeen uitmuntende boeken voor de jeugd op de markt brengt. Het zal dus volbeende zijn aan de predikanten van den vasten aan aan de pastoors der parochies de geboeiigen te waarschuwen tegen die ongezonde lezingen.

Wat de sociale wetsontwerpen aan het land zullen kosten.

Door het departement van nijverheid en arbeid werd een berekening gemaakt over de uitgaven die de sociale wetsontwerpen op de kinderbeslagen, de sociale verzekeringen en de onderstandspensioenen zullen meebrengen.

De nieuwe lasten van al deze ontwerpen zullen een bedrag vergen van meer dan een milliard frank.

Zicht hier die som wordt onderverdeeld :

De gezamenlijke lasten voor de toepassing van de wet op de kinderbeslagen zullen 486,617,100 fr. bedragen waarvan 80 million frank voor den handel ; 40 million voor den landbouw ; 18 million voor de vrije beroepen en 269 million voor de nijverheid.

De gezamenlijke lasten voor de toepassing van de wet op de sociale verzekeringen zullen 576 millioen frank bedragen waarvan 133 million frank voor de patroons-werkgevers en 133 million voor de nijverheidsarbeiders en 57 million voor den Staat.

Anderzijds 11 million voor de handelwerkgevers en evenveel voor de arbeiders en 18 million voor den Staat.

De lasten voor de landbouw bedragen 31 million frank voor arbeiders en werkgevers en 11 million voor den Staat.

De vrije beroepen komen tusschen voor een bedrag van 11 million frank voor de werkgevers en arbeiders en 5 million voor den Staat.

De gezamenlijke lasten voor de toepassing van de wet op de onderstandspensioenen bedragen 55 million voor den Staat, 217 million voor de arbeiders en werkgevers te samen.

We betwijfelen dat de Kamer dergelijke hoore lasten zal stemmen. We meenden dat de bedastingen het hoogpunt hadden bereikt en dat de regeringspolitiek voor doel had de belastingdruk zoo ver mogelijk te verlichten. Hoe is dat mogelijk wanneer men ontwerpen zou stemmen waarvan de toepassing meer dan een milliard zou kosten ?

BUITENLAND

RUSLAND.

Marteling van Orthodoxsche priesters. — De godsdienstvervolging in Rusland niet alleen tegen zetten godsdienst maar tegen alle andere sekten, neemt met den dag in hevigheid toe. M. A. Mäsh, geestelijk ondervoorzitter aan de Hoogeschool van Georgetown, die onlangs eene reis deed naar Rusland, reeft ons ontrukwekkend verhaal over de heksche vervolging ingesgamen tegen de priesters der orthodoksche Kerk. Na vooraf de ijselijke tormenten doorstaan te hebben, werd de aartsbisschop van Perm levend verbrand ; de bisschop van Perm werd onmeedogend in een kuil geworpen met ongeblusschte kalk ; de bisschop van Yuriew, werd tusschen de moordenaars opgesloten en eindelijk overgeleverd in de handen van hartelooze beulen, die hem oren en neus afsneden en er hun vermaak in vonden zijn lichaam met bajonetsteken te doorkerven.

De aartsbisschop van Voronej werd buiten een altaar, waar hij de mis las, aan het kerkgewelf opgehangen ; in zijn bisdom alleen werden er 100 priesters doodgeschoten. Te Teherdin werd een priester te midden van de ijzige koude van zijn kleederen beroofd en zijn lichaam met water bespoeid totdat de arme martelaar bevroren was in een beeld van ijs.

Te Poltava en te Kremenchieg werden verscheidene geestelijken zaan een schandpaal opgeknoopt.

Het is om van de zilderen, te meer daar men met het eenslo niet overzien van deze ontmenschelijke godsdienstvervolging die ons doet terugdenken aan Nero en zijne trawanten.

Is het 't eind der Kerkvervolgingen ? — Het Centraal Comité van de Russische communistische partij heeft een nieuw afgekondigd dat tot de organisatie van der partij gerecht wordt.

Het Parijsche communistisch orgaan Humanité publiceert hieover volgende nieuwe van het Sowjet Nationaal-Bestuur Tass :

Het Centraal Comité stelt vast, dat er geschillen en ernstige sneeuwen werden gemaakt in de uitlatingen van de gemeenschappelijke uitlating van den generaal.

Niettegenstaande zekere fouten die aanleiding tot de afwikkingen zijn van de lijn der partij bezielende beweging voor het geen onmiddellijk maken van den grond, en wel in verschillende streken van Sowjet-Rusland.

Het Centraal Comité beweert, dat de organisaties van de partij en de kracht van strijdzonden voorzien tegen de dwaalsmaatregelen, de richtlijnen van gemeenschappelijk gedrag van goed welkom zijn geweest wanneer Nachtmaar moeten zij gelijktijdig een aanbeveling geven die ik richtlijnen, die de leuzen aan de trekken naar de gemeenschappelijke tol. Het zeer uitbuitingen en om de bestaande collectivisatie te versterken.

Een bijzonder aandacht moet besteed worden aan de economische verbeteringen in de collectieve uitbuitingen, de organisatie van het werk op den akker, en het behoud van de eigenaren de bewerkt worden in de collectieve fonkien van den grond.

Het artikel bevat dat 5 maanden van conflicten tusschen en den bestuurs-ambtenaren, die hun bestuurs-ambtenaren niet mag geschieden zoodat de leiding der politieke bestuurs-ambtenaren, en de dwaalsmaatregelen betreft, en wat betreft de leuzen en kwesties.

De raad dat de kulaks (rijke boeren) tot de kolchoven niet mogen toegelaten worden, dient streng verwezen. Maar van dezen zoud men afgeweken kunnen worden van families waarbij behoren goede partijgenoten, soldaten van het rode leger, schoolmeesters die verbracht zijn aan het zelfbestuur, op voorwaarde dat ze zich hun stellen voor de leden hunner familie.

Het adres begint verder, dat de sluiting der marktan verboden is, beveelt de bazars terug in te richten, en de boeren, namelijk de leden der gemeenschappelijke uitbatingen, niet te belemmen hun voortbrengselen op de markten te verkoopen.

Verder beveelt het adres de sluiting der kerken niet te dulden **dan ingeval een verplettersude meerderheid van boeren moeten met de grootste strengheid, in gerechte vervolgd worden.**

Ten slotte bepaalt het adres, dat de ambtenaren die geen krachtigen strijd zullen kunnen of willen voeren tegen de afwijkingen aan de richtlijn door de partij voorgeschreven, moeten afgesteld worden.

DUITSCHLAND.

De levende doode. — In den oorlog raakte een Duitsch soldaat, zekere Otto Hühnke in Franscha krijgsgevangenschap en keerde in 1920 naar Duitschland terug. De ouders hadden na zijn vertrekking vruchteloos getracht berichten over hem te krijgen en zoo werd hij officieel doodverklaard en zijn naam onder de gesneuvelden op de gedenkstaf van de woonplaats der ouders Vietz in de Neumark, gezet. Tevoren hadden de ouders in Posen gewoond en de zoon had afstandsgrootvaderlijke nasporingen gedaan in zijn thuisstad Posen afgestanen geldgeschenkte. Wederzijds wist men dus van elkaar niet meer. Toevallig ontmoette Otto zijne de Ernstal. Zij meent, ondanks ... ook hem, die hem op de hoogte maakt. Het wederzien van ouders en zoon was hartverheugd, zegt de Front, en de verbazing van den zoon was groot, toen hij zijn naam op de lijst der gesneuvelden las.

Dierentemster door leeuw verscheurd. — Een schrikkelijk drama heeft 's nachts plaats gehad in een rondreizende circus die zich in Bodia, tegen Kassel, had neergezet. Een Siberische leeuw en een leeuw hadden het afsluitingshekken vernielend, dat zich tusschen hunne twee kooien bevond en waren een weest gevolgt aangaan. Door het gebrul van de wilde dieren gewekt kwam de vrouw van den bestuurder zien. Zij trad in de kooi en geraakte er in de twee rechters terechtgeschoten. De leeuw, toegeslagen gewekst, liet zich in een hoek vallen.

De leeuw, woedend gewonden dreef het zien van het bloed, sprong op de vrouw en verscheurde ze op enige meters afstanden. Eenige gendarmen en talrijke lieden werden verwittigd. Zij konden het wreede dier met ijzeren barren en gronen op afstand houden en het lijk wegdraagen. De leeuw werd als onderstoelen in zijnen hoek geisoleerd. De leeuw werd afgemaakt.

ENGELAND.

De « Dorlogsvaartuigen » ... HEFDE ... HEFDE ... dat ... per van passieren heeft ... ernstig gevaar dat niet ... ontdekkingen ... ontdekkingen ... de bemanning ... de oorlog verloren ... hertrouwd waren.

Dit betuigenis voor de schatkist ... een jaarlijksche besparing van ... pond sterling aan oorlogswaarden ...

ZWITSERLAND.

Een hachelijk avontuur. — ... schadelijk van Zwitsersche ... vliegers deed luitenant Schaer ... motorvliegtuig ... motor van zijn vliegtuig begon te dreigen.

De vlieger, die zich op zeeniveau, 1500 meter hoogte bevond, zijne dadelijk met zijn vaarschem op ... Het vaarschem opende zich ... de ... kwam

MENGELWERK van « DE POSTRIJDER ».

— 52 —

HET

VOLK VAN DEN MIST

DOOR

H. RIDERHAGARD.

— Dank u, Otter, zegde de stem; met eene poging om te lachen, maar als het u gelijk is, dan zou ik liever hebben dat gij levend kwaamt.

— Goed, baas ; ik zou ook liever blijven leven, maar hoe kan ik levend bij u komen, die dood zijt ?

— Maar, gek, ik ben zoo min dood als gij.

— Maar waarom spreekt ge dan uit de lucht ? Kom bij mij, dat ik u weer en versterkt weze.

— Ik kan niet ; ik lig hier in een gevangenis gebonden, boven u ; daar is een opening in den vloer en als ge den koord beziet, zooals ik u hoorde zeggen, zult gij m aschien naar boven kunnen klimmen.

Nu begon de dwerg te verstaan. Opstaande begon hij met den stok boven zijn hoofd te voelen en vond tot zijn groot ge ... at hij de zoldering der kroeht kon voelen ; ook vond hij spoedig de opening.

— Is dat hier de plaats, baas ? vroeg Otter.

— Ja, 't maar gij moet uwen stok ... werpen gelijk een speer want ... kan hem niet vastgrijpen.

— Wacht een weinig, baas ; gerat moet ik er de koord aan vast maken.

— Goed, maar snel, want ik verkeer in gevaar.

Spoedig maakte Otter de koord om zijn middel los, haar vastbindende aan den stok. Vijf voet beneden den stok maakte hij in de koord een knoop, breed genoeg om er zijnen voet in te zetten en toen, juist de opening gezocht hebbende, wierp hij den stok omhoog, de koord vasthoudende.

— Hij is vast, fluisterde Leonard van boven ; kom nu maar naar boven als gij kunt.

De dwerg had geene tweede uitnodiging noodig. De koord vastgrijpende zes hoog als hij kon boven zijn hoofd, hief hij zich langzamerhand opgeene gemakkelijke taak want de koord was dun en sneed zijne vingers en zijn linkerdeen door; evenwel gelukte hij erin met zijnen voet in het koppat te geraken en bevond zich dan met hoofd en schouders in de opening en kon toen den stok grijpen ; het overige was kinderwerk en een halve minuut later stond hij naast zijnen meester.

— Hebt ge een mes Otter ? vroeg deze.

— Ja, baas mijn klein mes ; de groote zijn beneden ; ik zal u die historie gaan vertellen.

— Houd uwe historie voor u, Otter; mijne handen zijn achter mijnen rug gebonden snijd de koorden door en geef mij dan het mes, opdat ik mijne benen bevrijde.

Otter gehoorzaamde en weldra stond Leonard recht en rekte zich uit met eenen zucht van verlichting.

— Waar is de Herderin, baas ?

— Hier neveas in die cel. Zij hebben mij van haar gescheiden en nu heeef nien mij gebonden en met gestopten mond over dit bed geleerd. ik geloof om haar 't een of 't ander af te dwingen bij 't zicht van mijn gevaar, want ongetwijfeld heeft men haar zoo geplaatst dat zij alles zien kon. Dan hebben zij mij gelaten, zooals ik hier lag ; ik kon mijn prop u'tspuwen maar met de koorden gebonden geenen weg. Ik vermoed dat ze zeffens hier zullen terugkomen, de bandieten.

— Dat we dan maar maeeis de plaat poetsten, baas. Ik heb eenen uitweg gevonden naar den berg.

— Kunnen we vluchten en de Herderin achterlaten, Otter? Sedert ik hier lag zijn er altijd maar twee keeds mij komen bezoeken, van tijd tot tijd; want zij wanen mij machteloos. Laat ons al vast die twee bandieten grijpen als zij binnen komen en hunne messen afnemen, want wij zijn ongewapend. Daarna kunnen we zien wat er ons te doen staat ; ook zullen wij dan hunne sleutels hebben.

— Heel goed baas, dat is een begin. Neemt gij mijnen stok maar.

— En gij, wat zult gij doen ?

— Heb geen vrees, baas. Hebben die kameraden licht bij hen ?

— Ja zeker, Otter.

— Nu, dan zal ik wel in een paar minuten een wapen gerigt hebben.

En, de koord van den stok bemakende begon hij daze zoowel mogelijk van 't trekken.

— Nu ben ik klaar baas, waar gaan we staan ? Dat is weer een kolfken naar mijn hand.

— Hier, zagde Leonard, hem naar de deur brengende. We zetten ons in de schaduw, wanneer ... van waarzegsten de daar om als de officiaars binnen zijn, de deur terug gesloten hebben en beginnen uit ... naar naar mij, dan springen we op ... boven op. Maar vooral geen lawijd.

Daar ... ik niet lang van baas ; die gezels zullen veel te verbaasd zijn om in den beginne te schieten en de ... zullen ze niet meer kunnen.

— Otter, fluisterde Leonard terwijl zij in de duisternis stonden te wachten, hebt ge de koord vast gebond.

— Ja, baas, zegde hij, ik heb haar eene gen aan 't mes dat ik gebezd maakte - maar 't ging nog zoo gemakkelijk niet, weet ... baas, ik had ik niet zoo goed gezwommen als zij, ik zou waarachtig verdronken zijn geweest.

— Ik heb er zoo van hooren zeggen door Nam, zegde Leonard ; ge zijt een wakkere kerel, Otter.

— O, baas, ik ben in 't geheel zoo wakker niet ; ik was zo'f bang als ik haar oogen zag ; ik dacht all ... naar, hoe moedig gij u zoudt gedragen hebben, wanneer gij daar geweest, en hoe laf ge mij zoudt gevonden hebben, hadt ge mij daar zien beven gelijk een jong meisje voor een hagedis ; toen, baas, kreeg ik moed voor zes.

— Wel gedaan, Otter wel gedaan maar nu ssst ; daar zijn ze.

De deur ging open en twee groote lummels traden binnen, waarvan een eene toorts droeg. Hij, die de fakkel in de hand hield draaide zich om om de deur te s'uiten, want hij vermoedde geen kwaad. Toen op 't zelfde oogenblik sprong Leonard uit de schaduw en gaf hem met zijnen stok zulk een hevigen slag op het hoofd, dat hij bewusteloos of dood neerviel, terwijl Otter van zijne plaats de koord bond den anderen zijnen hals ... en met zulk geweld toe, dat de man op den grond terecht kwam.

In twaalfe seconden was het alles voorbij. De twee officiaars, dezelfde die Leonard boven de opening geknoopt hadden, lagen machteloos tegen den grond, wellicht bij de dood ; de fakkel alleeweg op den grond ontvallen, was ... ... op ... zij ontvamen hunne slachtoffers messen en sleutels.

Zeeker een goed werk verricht, Otter, sprak Leonard en ik ben er bij ... ... die kerels hebben mij gestanpt, ... daar gebonden lag. Nu zijn we gewonnen, we hebben de sleutels, wat nu ?

Baas, baas, schoonwide Otter, opgepast, daar zien er nog meer.

Leonard sprong op en zie, daar ging de deur open en daar voor hen stonden Jeanna, Olfan, Nam Soa en drie andere mannen.

Een oogenblik heerschte stilte, toen een der kapiteins riep : Hulp ! Jal ... ... keerd en heeft reeds zijne slachtoffers opgeraakt. En hij wees op de twee lichamen tegen de grond.

Toen volgde een tooneel van verwarring, want ze'f Olfan en Nam stonden versteend bij 't zicht van iets wat hun bovennatuurlijk scheen, terwijl Juanna en Leonard slechts gogen voor elkander hadden en de drie kapiteins Otter aanschouwden als ware hij een geest.

Doch eerst van het heele gezelschap verloor hare tegenwoordigheid van geest niet, en dit was Soa. De kapitein, die haar bedwaakte wanneer het zicht van Otter te veel bewogen, hij, aan die ... ... de schaduw verzwond en, van ... ...